

דורו גבע, אמן ועיתונאי
(1950-2005)

גבע היה מן הבולטים שבאמני הקומיקס בארץ, ועם עשרות ספריו נמנים ספרי קומיקס רבים. הידועים בהם הם "יומן הפקיד" ו"דרדר במדבר". הוא הרבה לעסוק במיתוס הישראלי מול המציאות המשתנה, שאותה תיאר בנימה ביקורתית ופרודיסטית. ב-2006 התקיימה במוזיאון נחום גוטמן תערוכה של עבודותיו של גבע, וכמו כן יצא לאור בהוצאת "כתר" ספרו "פשר החיים", ובו מקבץ מעבודותיו. ב-2008 הוצבה על גג בניין עיריית תל-אביב למשך שלושה שבועות דמות ענקית (שגובהה עשרה מטרים) של הברווז, עשויה מבד בלון. בסוף השנה העניקה העירייה לברווז של גבע תואר "אזרח של כבוד" ודמותו ליוותה וסימלה את חגיגות שנת המאה לעיר. בנובמבר 2009 הוצב פסל של הברווז בכיכר מסריק.

נולד וגדל בירושלים, בנם של העיתונאי אהרון גבע והמורה מרים גבע. החל לצייר קריקטורות ולפרסם מדור קומיקס ב"הארץ שלנו" כבר בימי לימודיו בגימנסיה העברית בירושלים. בתקופת שירותו בצה"ל אייר וכתב בשבועון "במחנה", ולאחר שחרורו הצטרף לערוץ הראשון של הטלוויזיה כאנימטור ותפאורן. הצטרף לצוות כותבי המדור הסאטירי "זו ארץ זו" בשבועון "העולם הזה", ושם החלו שיתופי הפעולה שלו עם חנוך מרמרי, אפרים סידון וקובי ניב. בקומיקס ובקריקטורות שלו יצר דמויות כמו יוסף פקיד מחלקת המים בעירייה וצמד הבלשים אהלן וסהלן. ב-1984 נמנה עם מייסדי העיתון "חדשות", ששם התפרסם מדורו היומי, "שירת הברווז", שעסק – באיור ובהומור שחור – בעניינים אקטואליים. על דמות הברווז, שהיתה לדימוי המזוהה אתו ביותר, אמר גבע: "מה שמעניין אותי בברווזים זה שמצד אחד זה מין בעל חיים נלעג, צעצוע נחמד לילדים, ומצד אחר אוכלים אותו". ב-1986 צורף לגיליון יום העצמאות של "חדשות" איור חגיגי של הברווז.